

عنوان مقاله:

بازآفرینی اسطوره «عولیس» در شعر معاصر عربی

محل انتشار:

کاوش نامه ادبیات تطبیقی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر می‌کوشد چگونگی حضور شخصیت اسطوره‌ای «عولیس» و شیوه‌های فراخوانی و به کارگیری آن را از سوی سه شاعر مهم معاصر عربی، همچون محمود درویش (۱۹۴۱-۲۰۰۸)، محمد عمران (۱۹۶۲-۱۹۸۳) و یوسف الخال (۱۹۱۷-۱۹۸۷) مورد بررسی و نقد قرار دهد؛ بدین جهت که نامبردگان برای القای مفاهیم مورد نظر خود به مخاطب از این چهره اسطوره‌ای بهره‌ها بردند و کوشیدند با کمک آن، رمزگونه به ترسیم دغدغه‌های شخصی و غیر شخصی بپردازند. چنین استنباط می‌شود که این شاعران از اسطوره یاد شده خوانش سیاسی- اجتماعی داشته‌اند و با الهام‌گیری از تجربه‌های سنتی وی، در پی رسیدن به «پنه‌لویه» معاصر خویش، یعنی سرزمین غصب شده کشورشان هستند. «عولیس» در شعر آنان شخصیتی میهن‌خواه و پر دغدغه‌ای است که از دردی مشترک می‌نالد و همچون پیش، تلاش و انتظار در دستور کار خود دارد. از سویی دیگر آنان به کمک این اسطوره، سعی داشتند اوضاع نابسامان سیاسی و اجتماعی کشورهای عربی را به چالش بکشاند و در همان حال که کوشیدند با بیان سمبولیک، ادبیت متن شعری خود را دو چندان کنند.

کلمات کلیدی:

اسطوره، عولیس، شعر معاصر، آوارگی، پایداری، خوانش سیاسی- اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1795168>

